

Utca

Bizarr, futurisztikus, földöntúli világot ábrázolnak a képek. Elhagyott épületek, terek, utcák, melyek fantasztikus hangulatot keltenek.

Nem a nyüzsgő nagyvárosra jellemző dinamizmust, hanem az időtlenséget, az állandóságot kívántam munkáimmal kifejezni.

A finom szürke átmenetek mellett fontos szerepet kapott a fehér és fekete kontrasztja.

Ami mindegyik képet jellemzi, az a rend és a tiszta kompozíció, a függőlegesek és vízszintesek összjátéka.

Az építmények mindentől távol, elfeledetten az idők végezetéig egymagukban állnak. Pihenésüket semmi és senki sem zavarhatja meg.

Nincs időhöz kötve, hogy mikor keletkeztek ezek az építmények. Nem biztos, hogy kivehető a grafikákról, mikor és hol járunk. Noha ezek létező objektumok, hiszen fotók alapján készültek, talán még fel is ismerhetők a város egyes részei, épületegyüttesei. Egyszerre ismerős és idegen.

Visszavonultak, magukba burkolózók az épületek, bizarr hangulatot keltenek mindenkiben.

Különös világot kívántam létrehozni, mely mindenkit elgondolkoztat. Lecsupasztott, rideg, kimért, letisztult dobozszerű építmények.

Távol a város nyüzsgésétől. Hűvös világot mutatnak be a képek, rajtuk minden kiszámított.

Igazából nem a valóságot hivatottak ábrázolni, inkább valamiféle lelkiállapotot, egy érzést.

A nézőnek rögtön feltűnhet az emberi alakok hiánya. Az utcákról, terekről hiányoznak az élőlények. Egyetlen fát sem látni. Az ég felhőtlen.

Itt nincs hely az ember számára. Nem tudna létezni ebben a környezetben senki, annyira lehangelő, idegen, kipusztult. Az épületek maguk képviselik az életet.

Mindennapi emberi érzések, állapotok mutatkoznak meg a képeken: szorongás, egyedüllét, bezártság, félelem. Az elmúlás benne rejlik mindenben, még ezekben a házakban is.

Sematizált, geometrikus, síkszerű formákból felépülő kulisszaszerű megjelenítésre törekedtem. Minden nyugodt, szinte tapintható a csend. Épp ez kelti a feszültséget. ❧

(Lencsés Andrea: Szakdolgozat [részlet])